

Més poder per a la banca

Rodríguez Zapatero deia la setmana passada que veia “probable” un procés de fusions de bancs i de caixes d'estalvis de resultes de la crisi, i que el seu govern vetllaria per “respectar la pluralitat”. Per un altre costat, a les Balears corren rumors des de fa mesos sobre la caixa d'estalvis Sa Nostra. Rumors que, segons explicaren dos directius a qui subscriu, no tenen cap base, atès que la solidesa de l'entitat és més que garantida. Hi pot haver cap relació entre aquests dos fets? No directament. Però per ventura són factors, tot dos, que es mouen dins una sorda, obscura i tenebrosa batalla per augmentar el poder de la banca? Doncs qui sap...

El primer factor a tenir present és que davant la crisi de les borses i financera d'arreu del món, els governs dels estats que han insuflat doblers públics per apuntalar entitats finance-

Miquel Payeras

Periodista

res han actuat exactament igual, indistintament de la ideologia que tinguin. O que diuen tenir. No hi ha hagut cap diferència fonamental entre la manera com han actuat Bush, Zarkozy, Merkel, Brown o Zapatero, cadascun, naturalment, agranant cap a casa i adaptant la intervenció a la situació domèstica. Ens trobem davant l'ocàs de les ideologies? Doncs veient com funciona el sistema financer occidental, si no eren mortes, les ideologies –si més no les dites progressistes–, ara han entrat en capella. Perquè ja és una

bona conya veure que Bush i Rodríguez Zapatero fan igual: diners públics per a socialitzar pèrdues i, quan el panorama s'hagi sanejat, privatització perquè els guanys siguin, com sempre, privats. En això deu haver acabat el socialisme i el liberalisme. Si els governs actuen així, independentment de presumptes ideologies, no ens podem imaginar que dins l'estat espanyol hi hagi coincidència bàsica entre PSOE i PP per, aprofitant la crisi, iniciar un procés de fusions bancàries i de caixes per afavorir el *gran capital* –que diria un marxista: de Marx, Karl, un tipus que es dedicà a fer teories desbaratades sobre l'economia–? Doncs si no és així, ho pareix.

Per internet fa mesos que corre el rumor que dins el govern de Rodríguez Zapatero hi ha gent disposada a afavorir aquesta concentració. I, de sobte, el president diu allò la setmana passada. Un avís clar que, en efecte, passarà. I, com sempre tractant-se de ZP, hi afegeix la clàssica beneitura que no té cap significat: allò de “respectar la pluralitat”. Com es pot respectar la pluralitat si dues o més caixes es fusionen? Pluralitat de qui i de què? Perquè el fet cert és que el resultat seria menys caixes. És a dir, menys pluralitat. Però bé, deixem la grandiloqüència buida de Zapatero i fixem l'atenció en el fet: en les fusions. I tornem a Sa Nostra.

Molta gent a les Illes interpreta els rumors sobre la manca de solidesa de la Caixa de Balears com a part d'una estratègia més àmplia: la que porten a terme determinades publicacions de fa molt de temps per afeblir el paper de les caixes en general i de les més petites en particular. Amb la intenció que es faci “probable” –com diu ZP– o fins i tot necessària la fusió. Així, amb caixes més grans que n'absorbissin unes altres de comunitats diferents, una part dels actius de les més petites absorbides –deien els directius esmentats– seria molt probable que sortissin de la caixa en qüestió per anar a parar... a bancs privats fusionats que podrien oferir condicions atractives. Amb la qual cosa, aprofitant la crisi, s'hauria produït un procés de concentració del poder financer privat que si ara ja –bé ho veiem prou– és ben poderós, més ho seria en el futur. Tota una mostra de socialisme plural.

EL TEMPS

Hi ha rumors que el govern espanyol vol afavorir un procés de fusió de bancs i caixes d'estalvis.